

доц.к.тн Стоячо Томов Пседерски

гл.ас.к.тн Михаил Петков Илиев

гл.ас.инж.Илия Пенчев Илиев

н.с.инж.Георги Иванов Карабенчев

ВТУ"Ангел Кънчев" - Русе

Хармоничните шумове оказват влияние върху точността на измерване на интегриращите цифрови волтметри. При липса на нелинейни изкривявания или насищане на входния усилвател изходното напрежение на идеален интегратор в първия такт, когато на входа е подадено измерваното напрежение U_x , ще се определи от известния израз

$$U_{изх.1} = K \int_0^{T_H} U_{вх}(t) dt = K \int_0^{T_H} (U_x + U_{ш}) dt, \quad (1)$$

където

 K - коефициент на предаване на интегратора; $U_{вх}(t)$ - напрежение подадено на входа на интегратора; $U_{ш} = U_m \sin(\omega_{ш} t + \varphi_{ш})$ - шумово напрежение с честота $\omega_{ш}$ и начална фаза $\varphi_{ш}$; T_H - време за първото интегриране

Изходното напрежение на интегратора във втория такт, когато на входа на интегратора е подадено еталонно напрежение U_0 с противоположна на U_x полярност се определя от известния израз

$$U_{изх.2} = -K \int_0^{T_X} U_0 dt. \quad (2)$$

Временният интервал T_X , пропорционален на измерваното постоянно напрежение U_x , се определя от условието $U_{изх.1} + U_{изх.2} = 0$. След преобразувания се получава

$$U_x = U_0 \frac{T_X}{T_H} + U_m \sin\left(\frac{\pi T_H}{T_{ш}} + \varphi_{ш}\right) \frac{\sin \pi \frac{T_H}{T_{ш}}}{\pi \frac{T_H}{T_{ш}}}. \quad (3)$$

Влиянието на шумовете се свежда до получаването на грешка $\Delta U_{ш}$, определена от израза

$$\Delta U_{ш} = U_m \sin\left(\pi \frac{T_H}{T_{ш}} + \varphi_{ш}\right) \frac{\sin \pi \frac{T_H}{T_{ш}}}{\pi \frac{T_H}{T_{ш}}}. \quad (4)$$

Ако времето за интегриране T_i не е кратно на периода на шумовете T_w , т.е. $T_i = T_w(1 + \delta_{T_w}) \cdot n$, то абсолютната грешка ΔU_w ще се определи от израза

$$\Delta U_w = U_m \frac{\sin(n\pi\delta_{T_w} + \varphi_w) \sin n\pi\delta_{T_w}}{n\pi(1 + \delta_{T_w})}, \quad (5)$$

където

n - брой периоди на шумовото напрежение за времето на първото интегриране;

$\delta_{T_w} = \frac{T_i - T_w}{T_w}$ - относителна нестабилност на периода на шума.

Големината на началната фаза φ_w , съответстваща на максималната грешка на измерването се определя от условието $\frac{\partial \Delta U_w}{\partial \varphi_w} = 0$, т.е.

$$\frac{\partial \Delta U_w}{\partial \varphi_w} = U_m \frac{\cos(n\pi\delta_{T_w} + \varphi_w) \cos n\pi\delta_{T_w} \cdot n\pi\delta_{T_w}}{n\pi(1 + \delta_{T_w})} = 0, \quad (6)$$

Тогава

$$U_m \frac{\cos(n\pi\delta_{T_w} + \varphi_w) \cos n\pi\delta_{T_w} \cdot n\pi\delta_{T_w}}{n\pi(1 + \delta_{T_w})} = 0, \quad (7)$$

т.е. $\cos(n\pi\delta_{T_w} + \varphi_w) = 0$, откъдето $\varphi_w = (2k - 1) \frac{\pi}{2} - n\pi\delta_{T_w}$;
($k = 1, 2, 3, \dots$)

Тогава

$$\Delta U_w = \pm U_m \frac{\sin n\pi\delta_{T_w}}{n\pi(1 + \delta_{T_w})} \quad (8)$$

При $n\pi\delta_{T_w} < 0,1\pi$ се получава $\Delta U_w \approx \pm U_m \frac{\delta_{T_w}}{1 + \delta_{T_w}}$
За коефициента на потискане на шумовете NMR се получава

$$NMR = 20 \lg \frac{U_m}{|\Delta U_w|} = 20 \lg \frac{n\pi(1 + \delta_{T_w})}{\sin n\pi\delta_{T_w}}, \quad (9)$$

а при $n\pi\delta_{T_w} < 0,1\pi$

$$NMR \approx 20 \lg \left(1 + \frac{1}{\delta_{T_w}}\right) \approx -20 \lg \delta_{T_w} \quad (10)$$

Ако се начертаят графиките на коефициента NMR при стойности на $n = 100, 10$ и 1 съгласно израз (9) се вижда, че шумозащитеността на интегриращите цифрови волтметри, се повишава при увеличаване броя на периодите n на шумовото напрежение за времето на интегрирането и с намаляване на нестабилността на периода на шума.

При наличието на хармонични шумове относителната грешка при измерване на постоянно напрежение ще бъде

$$\gamma_{\omega} = \frac{\Delta U_{\omega}}{U_x} = \pm \frac{U_m \sin n\pi \delta_{T_{\omega}}}{U_x n\pi (1 + \delta_{T_{\omega}})} \quad (11)$$

Като интегратори често се използват апериодични звена с импулсна предавателна характеристика $h(t) = \lambda \cdot e^{-\rho t}$, където

$$\lambda = -K \frac{1}{RC(1+K)} = -\frac{K}{\tau};$$

$$\beta = \frac{1}{RC(1+K)} = \frac{1}{\tau};$$

K - коефициент на усилване на усилвателя;

$\tau = RC(1+K)$ - времеконстанта на интегриращата верига.

В такъв случай изходното напрежение на интегратора в края на първия такт ще бъде

$$U_{изх.1} = \int_0^{T_n} h(T_n - t) U_{вх}(t) dt = -\frac{K}{\tau_1} e^{-\frac{T_n}{\tau_1}} \int_0^{T_n} [U_x + U_{\omega}(t)] e^{\frac{t}{\tau_1}} dt, \quad (12)$$

където

$$\tau_1 = R_1 C(1+K) \quad - \text{ времеконстанта на интегратора в първия}$$

такт

От горния израз се получава

$$U_{изх.1} = -K U_x \left(1 - e^{-\frac{T_n}{\tau_1}}\right) - \frac{K U_{\omega}}{1 + \omega_{\omega}^2 \tau_1^2} \left\{ \left[\sin(\omega_{\omega} T_n + \varphi_{\omega}) - \omega_{\omega} \tau_1 \cos(\omega_{\omega} T_n + \varphi_{\omega}) \right] - e^{-\frac{T_n}{\tau_1}} \left[\sin \varphi_{\omega} - \omega_{\omega} \tau_1 \cos \varphi_{\omega} \right] \right\}. \quad (13)$$

Изходното напрежение на интегратора в края на втория такт $U_{изх.2}$ ще се определи от израза

$$U_{изх.2} = \left(U_{изх.1} - \frac{K}{\tau_2} \int_0^{T_x} U_0 e^{\frac{t}{\tau_2}} dt \right) \cdot e^{-\frac{T_x}{\tau_2}}, \quad (14)$$

където

$\tau_2 = R_2 C(1+K)$ - времеконстанта на интегратора в края на втория такт. След преобразувания се получава

$$U_x = U_0 \frac{e^{\frac{T_x}{\tau_2}} - 1}{1 - e^{-\frac{T_x}{\tau_2}}} - \frac{U_{изх.2}}{K} \cdot \frac{e^{\frac{T_x}{\tau_2}}}{1 - e^{-\frac{T_x}{\tau_2}}} - \frac{U_{\omega}}{(1 + \omega_{\omega}^2 \tau_1^2)(1 - e^{-\frac{T_n}{\tau_1}})} \cdot \left[\sin(\omega_{\omega} T_n + \varphi_{\omega}) - \omega_{\omega} \tau_1 \cos(\omega_{\omega} T_n + \varphi_{\omega}) - e^{-\frac{T_n}{\tau_1}} (\sin \varphi_{\omega} - \omega_{\omega} \tau_1 \cos \varphi_{\omega}) \right]$$

Абсолютната грешка дължаща се на шумовото напрежение, ще бъде

$$\Delta U_{\omega} = \frac{U_{\omega}}{(1 + \omega_{\omega}^2 \tau_1^2)(1 - e^{-\frac{T_n}{\tau_1}})} \left[\sin(\omega_{\omega} T_n + \varphi_{\omega}) - \omega_{\omega} \tau_1 \cos(\omega_{\omega} T_n + \varphi_{\omega}) - e^{-\frac{T_n}{\tau_1}} (\sin \varphi_{\omega} - \omega_{\omega} \tau_1 \cos \varphi_{\omega}) \right] \quad (16)$$

В общия случай периодът на шумовете не е кратен на времето за интегриране, т.е. $\omega_{ш} T_{ш} = 2n\pi + 2\pi\delta_{Тш}$. Тогава

$$\Delta U_{ш} = \frac{U_{ш}}{(1 + \omega_{ш}^2 \tau_1^2)(1 - e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}})} \left[\sin(2n\pi\delta_{Тш} + \varphi_{ш}) - \omega_{ш} \tau_1 \cos(2n\pi\delta_{Тш} + \varphi_{ш}) - e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}} (\sin \varphi_{ш} - \omega_{ш} \tau_1 \cos \varphi_{ш}) \right]. \quad (17)$$

Ако периодът на шумовете е кратен на времето за интегриране, т.е.

$$\omega_{ш} T_{ш} = 2n\pi, \text{ се получава}$$

$$\Delta U_{ш} = \frac{U_{ш}}{(1 + \omega_{ш}^2 \tau_1^2)} (\sin \varphi_{ш} - \omega_{ш} \tau_1 \cos \varphi_{ш}). \quad (18)$$

За да бъде $\Delta U_{ш} = 0$ е необходимо $\varphi_{ш} = \arctg \omega_{ш} \tau_1$. При $\omega_{ш} \tau_1 \gg 1$ и $\varphi_{ш} = 0$ грешката има максимална стойност

$$\Delta U_{ш} = \frac{U_{ш}}{\omega_{ш} \tau_1}.$$

$$\text{Ако } \tau_1 \gg T_{ш}, \text{ то } \Delta U_{ш} \approx \frac{U_{ш}}{\omega_{ш} T_{ш}} [\cos \varphi_{ш} - \cos(2n\pi\delta_{Тш} + \varphi_{ш})]$$

Когато периодът на шумовете не е кратен на времето за интегриране, абсолютната грешка ще бъде равна на нула, ако

$$\varphi_{ш} = \arctg \frac{\omega_{ш} \tau_1 \sin 2n\pi\delta_{Тш} + \cos 2n\pi\delta_{Тш} - e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}}}{\sin 2n\pi\delta_{Тш} - \omega_{ш} \tau_1 \cos 2n\pi\delta_{Тш} + \omega_{ш} \tau_1 e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}}}. \quad (19)$$

Големината на фазата $\varphi_{ш}$, при която се получава максимална абсолютна грешка, се получава от условието $\frac{\partial \Delta U_{ш}}{\partial \varphi_{ш}} = 0$

$$\varphi_{ш} = \arctg \frac{\sin 2n\pi\delta_{Тш} - \omega_{ш} \tau_1 \cos 2n\pi\delta_{Тш} + \omega_{ш} \tau_1 e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}}}{\omega_{ш} \tau_1 \sin 2n\pi\delta_{Тш} + \cos 2n\pi\delta_{Тш} - e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}}}. \quad (20)$$

Максималната абсолютна грешка може да бъде определена от израза

$$\Delta U_{ш \max} = \frac{\sqrt{1 - e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}} (e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}} + 2 \cos 2n\pi\delta_{Тш})}}{\sqrt{1 + \omega_{ш}^2 \tau_1^2} (1 - e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}})} \cdot U_{ш}. \quad (21)$$

При голяма времева константа на интегриращата верига ($\tau_1 \gg T_{ш}$), разлагайки функциите $e^{-\frac{T_{ш}}{\tau_1}}$ и $\cos 2n\pi\delta_{Тш}$ в степенен ред като се ограничим до първите два члена на тези редове ще получим

$$\Delta U_{ш \max} \approx \frac{U_{ш}}{\omega_{ш} T_{ш}} \cdot 2n\pi\delta_{Тш}. \quad (22)$$

За отслабване влиянието на хармоничните шумове, наложени върху измерваното напрежение U_x , може да се използва осредняване на резултатите от две и повече измервания. При еднократно интегриране при наличието на хармоничен шум $U_{ш} = U_{ш \max} \sin \omega_{ш} t$ (приемаме $\varphi_{ш} = 0$) абсолютната грешка на измерването, дължаща се на шума ще бъде

$$\Delta \omega_1 = \pm U_{m\omega} \frac{\sin^2 x}{x}, \quad (23)$$

където

$$x = \pi \frac{T_H}{T_\omega} = \pi T_H f_\omega$$

Коефициентът на потискане на шума в случая е

$$NMR_1 = 20 \lg \frac{U_{m\omega}}{\Delta \omega_1} = 20 \lg \frac{x}{\sin^2 x} \quad (24)$$

Ако честотата на шумовете се изменя в процеса на измерването, за да се получи съществено потискане на шума е необходимо да се увеличи значително времето за интегриране. При изменение на честотата на шума в тесни граници ($\omega_{\min} \leq \omega \leq \omega_{\max}$) значително намаляване на потискането на шума може да се получи с двойното интегриране на шума за два равни помеждутъка от време T_H , разделени с интервал ΔT_H . В този случай абсолютната грешка $\Delta \omega_2$ може да се определи от израза

$$\Delta \omega_2 = \frac{U_{m\omega}}{2T_H} \left(\int_0^{T_H} \sin \omega_\omega t dt + \int_{T_H+\Delta T_H}^{2T_H+\Delta T_H} \sin \omega_\omega t dt \right) \quad (25)$$

След преобразувания се получава

$$\Delta \omega_2 = \frac{U_{m\omega}}{x} \sin x \sin(2x + \Delta x) \cos(x + \Delta x), \quad (26)$$

където

$$\Delta x = \pi \Delta T_H f_\omega$$

Грешката, внесена от шума, ще бъде равна на нула за честотите $f_\omega = f_{\min}$ и $f_\omega = f_{\max}$, ако се изпълнят условията

$$1) \sin x_1 = 0; \quad 2) \sin(2x_2 + \Delta x_2) = 0$$

От първото условие, полагайки $f_\omega = f_{\min}$, ще получим, че $x_1 = \pi$

$$\text{при } T_H = \frac{1}{f_{\min}}$$

От второто условие, полагайки $f_\omega = f_{\max}$ ще получим, че $\Delta T_H = \frac{n_2}{f_{\max}} \cdot \frac{2}{f_{\min}}$

което има смисъл само при $n_2 \geq 3$. Избирайки $n_2 = 3$ ще получим

$$\Delta T_H = \frac{3f_{\min} - 2f_{\max}}{f_{\min} \cdot f_{\max}}$$

Като заместим в $\Delta \omega_2$ T_H и ΔT_H с техните стойности, ще получим

$$\Delta \omega_2 = \frac{U_{m\omega} \cdot f_{\min}}{\pi f_\omega} \sin \frac{\pi f_\omega}{f_{\min}} \sin \frac{3\pi f_\omega}{f_{\max}} \cos \pi f_\omega \frac{3f_{\min} - 2f_{\max}}{f_{\max} f_{\min}} \quad (27)$$

Коефициентът на потискане на шума при двукратно интегриране ще се определи от израза

$$NMR_2 = 20 \lg \frac{f_{\min}}{\pi f_\omega} + 20 \lg \sin \frac{\pi f_\omega}{f_{\min}} + 20 \lg \sin \frac{3\pi f_\omega}{f_{\max}} + 20 \lg \cos \pi f_\omega \cdot \frac{3f_{\min} - 2f_{\max}}{f_{\max} \cdot f_{\min}} \quad (28)$$

и за честотите $f_{sh} = f_{min}$ и $f_{sh} = f_{max}$ става безкрайност.

За граничните честоти на шума f_{shmin} и f_{shmax} коефициентът $NMR2$ се стреми към безкрайност. Интервалът $\Delta f = f_{shmax} - f_{shmin}$ между честотите може да се изменя чрез избор на различни стойности за ΔT . При това коефициентът на потискане на шума за централната честота на диапазона нараства при намаляване на интервала Δf .

Изводи:

1. Предложена е методика за оценка на влиянието на хармоничните шумове върху точността на интегриращите цифрови волтметри. Направен е анализ и са получени изрази за грешката и коефициента на потискане на шума за тези цифрови волтметри за случаите, когато времето за първия такт за интегриране не е кратно на периода на шумовете за реални интегратори и за случаите, когато честотата на шумовото напрежение се изменя в процеса на измерването.

2. Направеният анализ и получените изрази могат да се използват като алгоритъм за повишаване на точността на интегриращите цифрови волтметри. Въз основа на тях са дадени и оценки за намаляване на грешката на тези волтметри, дължаща се на хармоничните шумове.

Литература:

1. Орнатский П. Автоматические измерения и приборы, Киев 1980.
2. Под редакцией Дж. Коннели, Аналоговые интегральные схемы, издательство "Мир", Москва 1977.